

Kalendarium

Msze św. i nabożeństwa w kaplicy

Msze św. w kaplicy w adwencie będą sprawowane w **niedziele o 9.00 i 11.30**, w dni powszednie w **środy i piątki o 19.00**. w **soboty Roraty o 8.00 oraz wieczorem (Msza św. niedzielna) o 18.00**.

Począwszy od miesiąca listopada w **każdy piątek** oprócz pierwszych piątków miesiąca po Mszy św. do godziny 20.00 będzie adoracja (prowadzona lub indywidualna). W tym czasie istnieje możliwość skorzystania z sakramentu pokuty i pojednania. W pierwsze piątki miesiąca adoracja będzie tak ja do tej pory czyli od **18.15 do 19.00**.

1 grudnia – I piątek miesiąca adoracja i możliwość spowiedzi od **18.15**, Msza św. o **19.00**

2 grudnia – I sobota miesiąca, Msza św. o 18.00, po Mszy św. wystawienie Najświętszego Sakramentu i modlitwy pierwszosobotnie.

3 grudnia – obiad z cyklu Parafianie dla Parafian po Mszy św. o **11.30**.

3 grudnia – Katecheza dla dorosłych – *Zbrodnia i kara, czyli Bernackiego Księdza o grzechu i pokucie rozważania* o **10.00**

3 grudnia – dzieci uczęszczające na katechezę będą prowadzić kwestę na św. Mikołaja

8 grudnia – Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny – wręczenie dzieciom, przygotowującym się do I Komunii Świętej, medalików. Msza św. o godzinie **20.00**.

9 grudnia – Godzinki o Niepokalanym poczęciu i Msza św. roratnia o godzinie **8.00**

10 grudnia – odwiedziny św. Mikołaja w parafii i inne atrakcje po Mszy św. o **11.30**

10 grudnia – możliwość skorzystania z sakramentu pokuty również od **10.00 do 11.30**

16 grudnia – Godzinki o Niepokalanym poczęciu i Msza św. roratnia o godzinie **8.00**

16 grudnia – ostatnia możliwość skorzystania z sakramentu pokuty u **ks. Pawła** od **18.00 do 20.00**. Później ks. Paweł jest nieobecny.

22 grudnia – możliwość skorzystania z sakramentu pokuty u ks. Michała od **18.30 do 20.00**.

22 grudnia – od **18.30** przygotowywanie dekoracji świątecznych oraz ubieranie choinek.

23 grudnia – Godzinki o Niepokalanym poczęciu i Msza św. roratnia o godzinie **8.00**.

Przygotowanie do sakramentu małżeństwa odbywa się w parafii po indywidualnym ustaleniu z duszpasterzem. Jeśli ktoś w najbliższym czasie (w tym roku szkolnym lub przyszłym kalendarzowym) planuje zawrzeć sakramentalny związek małżeński (zarówno w Polsce jak i we Francji) proszony jest o kontakt z duszpasterzem (minimum pół roku wcześniej) - osobiście, telefonicznie lub e-mailowo - w celu uzyskania informacji na temat koniecznych dokumentów i przygotowania.

Dane kontaktowe

Adres kaplicy: Kaplica Matki Bożej z Bellevillu – Królowej Rodzin

5 allée Gabrielle D'Estrée 75019 Paris

Wejście od 3 rue Rampal

Kod do wejścia **9172**

Duszpasterz: ks. Mateusz Chejzdral

tel. 06 25 70 25 35

e-mail : plwspolnotabelleville@gmail.com

Adres strony internetowej: <http://www.parafiabelleville.fr>

U Matki Bożej z Bellevillu Królowej Rodzin

Nr 10/2017 (19)

Adwent 2017 roku

Kilka słów na temat spraw bieżących

W tym roku Czas Adwentu rozpoczyna się wyjątkowo późno, bo dopiero 3 grudnia. Nie mniej jednak jest to czas dany nam zarówno dla refleksji nad naszym życiem jak i dla dobrego przygotowania do Świąt Narodzenia Pańskiego.

Jak co roku w naszej kaplicy odprawiane będą Msze św. roratnie – w soboty o godzinie 8.00, po których będzie okazja do podzielenia się śniadaniem z innymi. Adwent, to także czas nawrócenia. Szczegółowy plan spowiedzi w naszej kaplicy już od jakiegoś czasu jest wywieszony na plakatach oraz został umieszczony na stronie internetowej. Zachęcam do zapoznania się z nim, aby bez niepotrzebnych nerwów i stania w długich kolejkach móc skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania. Zachęcam także do udziału w katechezie dla dorosłych, prowadzonej przez ks. Pawła 3 grudnia o godzinie 10.00 – jest to cenna pomoc w dobrym przeżyciu spowiedzi adwentowej i przeprowadzeniu rachunku sumienia. Zapraszam także do wspólnego przygotowania dekoracji świątecznych oraz do ubierania choinek 22 grudnia od 18.30.

Skorzystajmy z danych nam możliwości, abyśmy bardziej radośnie i lepszym zrozumieniem przeżywali Uroczystość Narodzenia naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Ks. Mateusz Chejzdral

Roraty

Zaczynamy nasz Adwent, zaczynamy nasze roraty, zaczynamy czuwać.

Ten Adwent i te roraty to jest droga – droga do przejścia, dobra droga. Dobra droga to jest taka, o której wiemy gdzie ma początek, gdzie ma koniec, wiemy jak jest długa, wiemy jak mierzyć nasze siły, którądy iść. Dobra droga, przetarty szlak – rok w rok nią chodzimy. I dochodzimy do celu.

Ten pierwszy, najbliższy cel, to jest świętowanie, Boże Narodzenie. Tak się przygotować przez Adwent, żeby zobaczyć Chrystusa obecnego wśród nas. Zobaczyć, ucieszyć się i tą radością się przełamać jak z opłatkiem – z najbliższymi, z dalszymi, przy stole i potem, w dalszej drodze, która też następuje.

Ta droga nasza jest naznaczona też dalszym celem. To jest to przygotowanie do wiecznego życia. To jest ta dobra, pogodna, spokojna myśl o przemijaniu świata, o naszej własnej śmierci. Dobre, spokojne myślenie o tym wszystkim. Takie, które nie odkłada ważnych spraw na później, jest w stanie się z tym wszystkim zmierzyć, zobaczyć siebie teraz, w takim stanie, w jakim jestem: siebie wobec choroby, wobec cierpienia, wobec śmierci, wobec umierania, a przede wszystkim – wobec wiecznego życia i wobec tego, na co czekamy – obyśmy czekali! – tego przyjscia, powtórnego przyjscia Chrystusa w chwale.

Nawzajem się zagrzewamy do tego czekania. I dobra droga to jest także taka, na której potrafimy się na chwilę zatrzymać, nabrać sił, ta droga, w której tych sił nam nie brakuje.

Dlatego roraty. Dlatego czuwanie. Ciemność i światło.

Już od rana karmimy się Bożym słowem. Już od rana stawiamy się wobec innych właśnie w taki zdrowy, dobry, piękny sposób, że – inni to nie jest konkurencja, to nie są wrogowie, to nie są obcy. To są bracia i siostry: razem przyjmujemy Najświętszy Sakrament, razem jesteśmy w Komunii z Chrystusem.

Długa droga, droga zrozumienia, droga przyjmowania Bożego słowa. To dobrze. I to ciągle sobie musimy przypominać, że to jest droga do przejścia: nie wszystko na raz, ale wszystko po kolei. I dlatego bardzo dobrym postanowieniem na Adwent jest to, żeby codziennie karmić się Bożym słowem. I czemu nie: tak codziennie tutaj, rano, na roratach.

Fragment homilii o. Błażeja Matusiaka OP wygłoszonej w kościele św. Jacka w Warszawie w 2010 roku.

WIENIEC ADWENTOWY

12 września 1833 roku ewangelicki teolog, działacz społeczny z Hamburga, pastor Johann Hinrich Wichern (1808-1881) otworzył w swym rodzinnym mieście szkołę-przytułek dla sierot. Pastor szczególną troską otaczał wychowanie swych podopiecznych. Chciał, by dzieci czuły się jak w rodzinie.

W Adwencie 1839 roku wpadł na pomysł, jak zmienić wystrój świątlicy, by wprowadzić nastrój sprzyjający modlitwie. Sporządził szczególny wieniec. Na obrzeżu koła o średnicy 2 metrów umieścił 24 małe świece. Każda miała być zapalana w kolejny zwyczajny dzień Adwentu. Wokół tego wieńca podopieczni pastora gromadzili się codziennie na wspólne spotkania i śpiewy. Z czasem pastor swój pomysł przenosił do innych niemieckich miast. W Adwencie zapraszał ludzi na niedzielne rozważania, dlatego zmienił trochę wygląd wieńca. Zamiast 24 świec umieszczał tylko cztery, oznaczające cztery niedziele Adwentu. Zwyczaj sporządzania wieńca adwentowego (niem. Adventkranz) rozprzestrzenił się bardzo szybko w całych Niemczech, również w części katolickiej i w niedługim czasie na całym świecie. Do Polski wieniec przywędrował w roku 1925, najpierw do Wrocławia. Zwyczaj sporządzania wieńca adwentowego jest więc stosunkowo nowy. Wieniec adwentowy może być wykonany w kształcie koła z gałązek szlachetnych drzew iglastych, z liści laurowych lub mahoniowych. Do dekoracji można użyć szyszek, jesiennych liści, owoców głogu lub jarzębiny, wstążek w kolorach czerwonym, żółtym, srebrnym i złotym ... itp. Pośród wieńcowych gałązek umieszcza się cztery świece symbolizujące cztery niedziele adwentu. Trzy świece powinny być koloru fioletowego a jedna, symbolizująca trzecią niedzielę adwentu - różowa, co odpowiada barwom liturgicznym tego okresu. Każdą z poszczególnych świec zapala się w kolejną niedzielę adwentu. Przypominają one o upływającym czasie do narodzin Syna Bożego i o naszym obowiązku przygotowania się na spotkanie się z Nim.

Zapalaniu świec powinny towarzyszyć pytania - "czy jestem gotowy...?"

Pierwsza świeca zapalana w I niedzielę Adwentu - symbolizuje przebaczenie grzechu nieposłuszeństwa Adamowi i Ewie przez Boga... Druga zapalana w II niedzielę Adwentu - symbolizuje wiarę patriarchów Narodu Wybranego w dar Ziemi Obiecanej.... Trzecia świeca zapalana w III niedzielę Adwentu - symbolizuje radość króla Dawida świętującego przymierze z Bogiem... W IV czwartą niedzielę adwentu zapala się ostatnią ze świec - symbolizuje ona nauczanie proroków zapowiadających przyjscie Mesjasza i Jego Królestwa pokoju i sprawiedliwości... Wieniec adwentowy ma dość rozbudowaną symbolikę. Jego kolisty kształt oznacza, że Bóg jest wieczny, nie ma początku ani końca. Wykonanie wieńca z gałązek drzew iglastych a więc wiecznie zielonych ma oznaczać życie wieczne jakie daje Chrystus wszystkim w niego wierzącym. Zapalanie świeczek jest symbolem światłości jaką nazwał się sam Jezus : " Ja jestem światłością świata*. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia" /J 8,12/.

Wieniec jest także symbolem rodziny oczekującej i przygotowującej się na godne spotkanie z Jezusem w Betlejem jak i w dniu jego powtórnego przyjscia na ziemię. Wieniec adwentowy umieszczamy w domu na honorowym miejscu. Można go podwiesić pod sufitem. Świece mogą się palić w czasie rodzinnej modlitwy, a także podczas wspólnych spotkań i posiłków. Przy ich płomyku mogą zasypiać dzieci. W sobotę przed I niedzielą Adwentu można dokonać poświęcenia wieńca. Jeśli istnieje taki zwyczaj w parafii , błogosławieństwa wieńca można dokonać w kościele, ale praktyczniej jest uczynić to w gronie rodziny ... aby w ten sposób rozpocząć przeżywanie Adwentu w rodzinie jako domowym Kościołem.